

אַחַשְׁרוּשׁ מוֹלֵךְ עַל מְדִינוֹת רַבּוֹת בְּעוֹלָם,
בְּאַרְמוֹן - מִשְׁתֶּה גָדוֹל עוֹרָךְ לְכֹלָם,
”אַסוּר לְהִשְׁתַּתֵּף בַּמִּשְׁתֶּה” מְזַהֵר מְרַדְכֵי אֶת הַיְהוּדִים,
אַבּוֹי! הֵם לֹא שׁוֹמְעִים בְּקוֹלוֹ, וּבַמִּשְׁתֶּה סוֹעְדִים.

”הִבִּיאוּ לִפְנֵי אֶת וְשִׁתִּי הַמַּלְכָּה” צִוָּה הַמֶּלֶךְ הַרְשָׁע,
אֶךְ לַמַּלְכָּה זָנַב וּפְצָעִים, לְהַגִּיעַ הַתְּבִיִּשָׁה,
כְּעַס הַמֶּלֶךְ, וְצִוָּה לְהַרְגֵּהּ אוֹתָהּ - זֶה הָיָה עֲנִשָׁה,
לְמַחֲרַת הַצָּטְעֵר מְאוֹד, וּבִקֵּשׁ לוֹ מַלְכָּה חֲדָשָׁה.

שְׁלִיחֵי הַמֶּלֶךְ אוֹסְפִים נְעוּת מִכָּל הַמַּמְלָכָה,
גַּם אֶסְתֵּר הַצַּדִּיקָה מִבֵּית מְרֹדְכִי נִלְקְחָה.
מִכָּל בַּחַר הַמֶּלֶךְ רַק אוֹתָהּ,
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִסְתַּיֶּרֶת אֶת יְהוּדִיתָהּ.

לְהַרְגֵּ אֶת הַמֶּלֶךְ מִתְכַנְנִים שְׁנֵי הַשׁוֹמְרִים,
מְרֹדְכִי אוֹתָם שׁוֹמֵעַ, וּמַגִּלָּה מָה הֵם אוֹמְרִים.
אֶת בְּגָתוֹ וְתַרְשׁ עַל עַץ הַמֶּלֶךְ תִּלְהֶה,
בְּסֵפֶר הַזְכוּרֹנוֹת נִכְתָּב סֵפֶר הַהֲצֵלָה.

כלם מכבדים את המון, כי כך המלך צוה.
ממנו פוחדים מאוד, רק מרדכי לא השתחוה.

כעס המון, והחליט להרג את היהודים כלם,
על חדש אדר נפל הפור להשמיד את העם.
כסף רב הבטיח למלך המון הרע,
והמלך הרשע הסכים... אוי, איזו צרה!